

ПРАЗНАЈКАНИ ПРАЗНИЦИ

РОЂЕЊЕ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ

Лк. 10, 38 - 42; 11, 27 - 28; зч. 54; Флп. 2, 5 - 11; зч. 240

свештатељ Илија (Мињати)

ПОХВАЛНА РЕЧ НА РОЂЕЊЕ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ

Ко је она што се види као зора (Пес. 6, 10).

Сада је девствени празник, дјеве – празнујте! Слава Богомајчина – прослављајте га и ви, мајке! Богоотачко весеље – родитељи, веселите се! Радост читавога света – нека се радује све у свету! Ви, небескога свештеночалија огњенозрачни чиновни, ви, слаткогласни славују раја, певајте данас неућутним песмама Рођење Дјеве!

Радујте се и ви, свештени паре, богооци Јоакиме и Ано. Изглед неба није увек исти: понекад оно прекрива своје часно чело тамним облацима, а некада се опет објављује као злаћано и светло. Заиста је велика била ваша туга, велики и дубок ваш стид пред људима. Уистину је велика била ваша туга, велики и дубок стид ваш пред људима. Али, гле,

очи су Господње на праведнике и уши Његове на молитву Њихову (Пс. 33, 16). Ваша је молитва услишена: О какве сте се радости и части удостојили данас! Радости, јер вам се родила Ђерка, која треба да постане обитавалиште божанства и као сунце чист престо Цара Славе; части, јер сте се удостојили да уђете у сродство са Самим Богом. И онако како су вас раније понижавали као бесплодне и бездетне, сада вас поштују и уважавају као родитеље Богомајке и свечисте девствене Кћери. А Ти, новорођена Кћери, богомудра Марија, која треба да родиш Божански Логос беспочетног Оца, породи сада реч у мојим устима, да бих Те могао достојно похвалити. Као што је некада серафим кљештима узео угаљ са Жртвеника и дотакавши се Исајиних устију, очистио његов нечисти је-

виринт у којем се губи сваки ум; дубина у којој тону људске помисли! Уколико је чак и Дух Свети, видећи Твоју величанственост, Дјево, као да се задивио и зачудио, шта онда да чиним ја, ненаучени и недаровити? „Многоговорљиве говорнике видимо као рибе безгласне пред тобом, Богородице“. Видимо да најслаткоречивији проповедници затварају своја уста и бивају као рибе, безгласни, када треба Тебе похвалити, шта онда да чини мој смирени језик? Матеродевствена кћери, Ти добро знаш, као што сам рекао, да због слабости моје природе, нисам га превише вежбао за овакве говоре. А ова малена беседа, коју сам саставио у Твоју похвалу, јесте израз покорног страхопоштовања према Теби и послушања са поштовањем овим најплеменитијим велможама, који су и ово заповедили. Али уколико чудесном силом, која свагда исцељује немоћне, просветиш мој, у таму погружени ум, зраком поуке, тада заиста „Нек се

Својих дарова, ослепљујеш моје умне очи, ја у тишини проходим мимо Твојих чудесних врлина. Знам да Твоју душу ништа не смућује тако, као звуци похвалних песама у Твоју Част. Припадајући Твојим светим стопама, молим те само за необориву заштиту. Погледај, како је одбачен страх пред Твојим Сином, проста погажена, скромност поругана, попбожност изгубљена, свет растројен; царства су лишена својих територија, територије су лишене људи, људи – здравог разума, разум – просвећења од Бога, Бог је лишен храмова, храмови – жртвеника, жртвеници остали без свештеника, свештеници – без својих надлежности. У читавом миру грабеж и несрећа. Зато, Својом божанственом силом, Пречиста Дјево, истреби са лица земље крвоједне вукове, да би Твоја света пасва пребивала свагда читава и неповређена. Ти, која си у свет привела Светлост свету, даруј светлост слободе оним несрећним хришћанима који се налазе у то-

Диши Богом, и Бог ће владати целим твојим бићем. Као што плућима удишеш и издишеш ваздух, тако мислима и срцем издиши себе из себе а удиши живога Бога. Тако ће се Он уселити у тебе, Победоносни, Непобедиви, и употребиће те за оруђе своје победе над злом у теби и изван тебе. Будите у мени и ја ћу у вама. Како то? Слично као што смо ми у ваздуху и ваздух у нама. Бог је дух, а дух може ући у човека кад човек отвори себе према Богу.

свештатељ Николај

прилепи језик мој за грло моје, ако те не споменем“ (Пс. 136, 6). Египћани су имали древни обичај при сунчевом заласку, да му се клањају у тишини, не могући да га похвале речима. Тако и ја данас, када се Ти рађаш, изабрана, као сунце и јарком светлошћу

ликим тешкоћама и страдањима. Да Пресвета Богородице: „Нека се узме безбожник, да не види славу Господњу“ (Ис. 26, 10), и да се увек прославља Твоје свето име, са Оцем, Сином и Светим Духом у векове векова. Амин.

email: kontakt@manastirpodmaine.org

интернет презентација: manastirpodmaine.org

зик. „А један од серафима долетје к мени држећи у руци жив угљен, који узе с олтара клијештима, и дотаче се уста мојих“ (Ис. 6, 6 – 7) – тако и ти, тајанствена клешта која носе тајанствени угаљ – Спаситеља света, Који је ипостасна Премудрост Оца, дотакнувши се

ла. Други је назива месецом, зато што због свога великог и чудесног сјаја, она, као Царица, прима поклоњење од читавог збора тајанствених звезда. Називају је извором, јер напаја Цркву потоком небеских дарова. Називају је кипарисом, јер захваљујући Сво-

У данашњој Радости, у данашњем Празнику, у данашњем Рођендану Пресвете Богомајке, засијала је и радост божићна, радост ускршња, и радост преображенска. Јер нико потпуније, нико савршеније није испунио Еванђеље Господа Исуса Христа у овоме свету од Пресвете Богомајке. Она је Прва после Њега победила смрт, Прва после Њега јавила се безгрешна у овоме свету, Прва донела у овај свет Вечну Божанску Истину, Вечну Божанску Правду. И ми сад знамо, знамо да се боримо против сваке лажи, а основна лаж, а прва лаж у овоме свету то је безбожништво, то је лудило људског бића, то је тврдња да нема Бога (Пс. 14,1), то је свршено лудило у које може пасти човек.

свешти Јустин Нови Ђелијски

мојих скверних и нечистих уста, умудри их да би она могла данас да од разноликих похвала исплету венац достојан Твоје Пречисте главе. Ти са својом триблаженом сажеташћу, која си у једној речи обухватила све лепоте украшавања, својом чудесном моћи дај моме гласу силу и глас моме закржљалом језику, да бих неометано могао да славим твоје часно и свето Рођење. Немоћан по образовању и слаб по приоди, упркос свему осмељујем се да Те прослављам, надајући се на Твоје топло заступништво.

Многобројна и разнолика су имена којима се уважено сабрање црквених проповедника труди да похвали Приснодевствену Владичицу, желећи да обзнани Њену велику славу. Један од њих је именује сунцем, зато што, овенчана зрацима Божије благодати, сија јаче од свих небеских свети-

ме прирођеном миомирису она је далека свакој трулежи. Називају је крином, јер није изгубила своју чисту лепоту, премда је и узрасла посред трњака свеопште туге. Називају је небом, јер је просијала Сунце правде. Називају је вртом закључаним, куда се сатанска змија није дрзнула да пролије смртоносни отров. Рајем, јер је процветала Дрво Живота; високом гором светости, коју никада није преплавио потоп греха. Али ни један од ових назива не приличи Дјеви у тој мери као онај којим Ју је назвао Дух Свети у Песми над песмама: јутро, зора: „Ко је она што се види као зора“ (Пес. 6, 10)? И заиста, колико је много сличности између Дјеве и зоре! Зора рађа светозарно сунце и при његовом рађању звезде потамњују, птице слатко поју, тама се развејава, бледи месец се од стида скрива и почиње светли дан. Све-

пречиста Марија рађа тајанствено Сунце, које просвећује сваког човека који долази у свет и при Његовом рођењу престаје многобоштво лажних идола, уста святих праотаца не престају да богословно поју бесконачно славословље, потпуно нестају прикривени образи старог Закона и нескладни изглед неверних састидом се скрива под покров ћутања и тиме се тамна ноћ незнања преображава у светли дан познања, дан пресаздања и спасења. Ко је она што се види као зора? О светла и светлоносна зоро! Ти си огњелолики претеча Сунца славе, прохладни дах испред свештене светлости, најслађи весник најсрећнијег дана! Ко је она што се види као зора?

Али зачуђен сам и у недоумици, како Свети Дух, Који све види – и прошло и будуће, Који испитује срца и утробе, Дух, пред чијом се светлошћу обзнањују све, па и најскриваније тајне, како Он сада пита, као да не зна, ко је Она што се види као зора? Ко је ова која узлази као зора? Зар Он да не препозна Ону Коју је између свих жена изабрао Себи за невесту? Ону о Којој у Песми над песмама говори: „Лијепа ти си, драга моја, лијепа ти си“ (Пес. 4, 1). Разјаснићемо ово. Свето Писмо приповеда да је цар Саул, одушевљени ад освете, из силне љубави према Давиду, једном га је обукао у царске одежде, овенчао златном круном и ставио на њега порфиру. Давид је изашао из дворца, обучен као цар и људи, који су га видели, а нису га познавали, почели су да се диве и питају једни друге: ко је ово? Ко је

овај новокрунисани цар? Ко је овај човек украшен порфиром? Схватате ли? Цар Царева и Господ, Предвечни Отац, тако је много заволео Вечнодевствену Владичицу, зажелио да јој укаже највеличанственију част, да је обуче у Своје сопствене ризе. Каква је, пак, одећа у коју се облачи Бог? О томе говори Давид: „Одева се светлошћу као хаљином“ (Пс. 103, 2); и Матеј: „Засија се лице његово као сунце, а хаљине његове постадоше бијеле као свјетлост“ (Мт. 17, 2). Дакле, Дјева, као Царица, украшена је светлошћу, тако да постаје одушевљено небо. „Стаде Царица са десне стране теби, одевена у златну одећу“. И св. Јован, овај небопарни орао богословља, такође сведочи о овоме: „И знак велики показа се на небу: Жена обучена у сунце, и мјесец под ногама њезиним, и на глави њезиној вијенац од дванаест звијезда“ (Откр. 12, 1). Светлоносна Царица излази, тако светло обучена и Дух Свети, видећи је, чудесну и прекрасну, као да се у чуду пита: Ко је она што се види? Ко је ово, што има побожност попут Анђела, узвишеност Арханђела. Част Начала, преданост Богу попут Престола, попут Власти заповедајућа, попут Господства господствујућа, владајућа над мноштвом Сила, са животом Херувима, са љубављу Серафима, успоштована свим даровима Свете Тројице? На крају крајева, ко је Ова у којој су спојене најразноврсније врлине, чудесно обједињење свих благодатних дарова? Ко је она што се види као јутро?

О узвишености Дјеве, које оставља без речи сваки језик; ла-